

Scénář

Pamětník: František Růžička

ZŠ B. J. Dlabače Cerhenice

Autor scénáře: žáci 8. ročníku Adam Bašta, Matěj Dvořák, Aneta Černochová a Adéla Jandová

Ped. dohled: Bc Alena Holá

Vypravěč:

Začíná příběh Františka Růžičky, která téměř celý aktivní život pracoval jako učitel.

Pamětník:

Narodil jsem se v malé vesničce Cerhýnky. Bylo to 24. listopadu 1938 a krátce na to začla válka. Do školy jsem začal chodit 1. září 1944, to ještě byla druhá světová válka. Samozřejmě nemohli jsme chodit do budovy základní školy, protože tam bylo ubytováno gestapo německé.

Vypravěč:

František Růžička vystudoval začátkem 60. let vysokou školu. Oženil se a založil rodinu. Později v době normalizace pracoval na ekonomické škole v Kolíně. V této době přichází nabídka která se neodmítá a je výzvou.

Pamětník:

Tady jsem pracoval na zahrádce a najednou u dveří se mi objeví dva pánové. Neznám je. Říkám ježíšmarjá copak jsem provedl? My jsme měli takovýhle obavy. Vážně...Co jsem proved, co jsem proved?...My bychom potřebovali abyste zítra nastoupil na střední hotelovou školu do Poděbrad, my bychom Vás pověřili funkcí ředitele školy, do 1. září že nám vybudujete 7 učeben a získáte statut střední ekonomické školy při hotelovce.

Vypravěč:

Povedlo se nemožné a byla vybudována prestižní hotelová škola v Poděbradech. Ve funkci ředitele školy bylo povinností přijímat ke studiu žáky podle výsledků přijímacího řízení.

Pamětník:

Bylo přijímací řízení na střední hotelovou školu. Všechny testy a tak dále proběhly normálně a přijal jsem podle pořadí jaké měli výkony. A mezi nimi jsem v tom prvním kole jsem přijal děti nestraníků z Lysý. A tam byly dvě děti straníků. A ty měly také dobrý prospěch, takže já jsem je nepřijal v prvním kole, ale ve odvolacím řízení. Byli jsme tři ředitelé a tři inspektoři, kteří jsme měli být potrestáni za přijímací řízení.

Vypravěč:

Hrozila mu důtka, která by měla vliv i na budoucnost jeho dětí.

Pamětník:

Já měl Radka a Petra na vysoké škole v prvním semestru a David se hlásil na konzervatoř do Plzně. To znamenalo, že by nebyli přijati.

Vypravěč:

František Růžička dal raději výpověď. Nakonec odešel ze školy kterou vybudoval, dohodou.

Školství neopustil, stal se inspektorem a ve volných chvílích píše knihy o obci Cerhenice a Kolínsku. V současné době žije spokojený život a má spoustu koníčků.